

**ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ Τ.Ε.Ε.
ΤΕΤΑΡΤΗ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 2005
ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ**

ΕΝΟΤΗΤΑ Α΄

1. Ο Θουκιδίδης χαρακτηρίζει τον πόλεμο ως δάσκαλο της βίας γιατί αντιλαμβάνεται πως οι άνθρωποι στις εμπόλεμες καταστάσεις εκρήγνυνται , βγαίνουν εκτός εαυτού και προσβάλλουν τις ανθρώπινες αξίες και σχέσεις. Επιπλέον κακοποιούν το συνάνθρωπό τους και τον υποβιβάζουν από τη στιγμή που συμπεριφέρεται ο καθένας με ζωώδη ένστικτα και όχι με ανθρώπινη συμπεριφορά. Ο πόλεμος δασκαλεύει την ανήθικη συμπεριφορά.
2. 1η παράγραφος: τώρα όμως που άρχισαν προσεταιριστεί.
2η παράγραφος: και από τον εμφύλιο σπαραγμό μεταβολές των συνθηκών.
Γιατί τον καιρό της ειρήνης και σε καλές εποχές και οι εποχές και οι πόλεις όσο και οι ασυνήθιστες εκδικήσεις.

ΕΝΟΤΗΤΑ Β΄

1. 1η , 2η παράγραφος
και από τον εμφύλιο σπαραγμό Και ασυνήθιστες εκδικήσεις.
Παραδείγματα και αίτια
<<οι περισσότεροι άνθρωποι Διαίρεση και αίτια συνέπειες>>
2. α. υποστήριξη = αρωγή , δεινός= φοβερός , υπερισχύει = επικρατήσει ,
μεταβολές = ανατροπές , φθόνος = ζήλια
β. Όταν η **ευσέβεια** χαρακτηρίζει τις ανθρώπινες σχέσεις επικρατεί ειρήνη στην κοινωνία.
Η **γενναιοφροσύνη** χαρακτήριζε το ήθος των αρχαίων Ελλήνων.
Η **φιλοδοξία** των ανθρώπων αποτελεί ένδειξη αλλοτριότητας και εγωισμού.
Με το **πρόσχημα** της φιλίας οι 2 χώρες υπέγραψαν συμφωνητικό αλληλεγγύης.
Η **συνδιαλλαγή** ανάμεσα σε κράτη αλλότρια επιβεβαιώνει τη διάθεση των ανθρώπων για επικοινωνία και ανθρωπιστικές σχέσεις.

ΕΝΟΤΗΤΑ Γ΄

1. Στο συγκεκριμένο απόσπασμα ο Θουκιδίδης επισημαίνει πως ο εμφύλιος πόλεμος ήταν πού άγριος στην Ελλάδα . Οι συμφορές που έπεσαν στις πόλεις ήταν δίνες ίδιες και παρόμοιες με τις συνθήκες που επικρατούν. Οι λέξεις στον πόλεμο διαφοροποιούνται ανάλογα με τα συμφέροντα. Οι Έλληνες γνώριζαν να επαινούν όποιον προνοούσε το κακό και την συμφορά. Τις προτάσεις για τη συνδιαλλαγή από τους εχθρούς τις δέχονταν για να προφυλακτούν από τις αντιδράσεις τους και όχι από γενναιοφροσύνη και επισημαίνει πως οι περισσότεροι άνθρωποι προτιμούν να αποκαλούνται επιτήδειοι παρά φαύλοι.

2. Αξιότιμα μέλη της επιτροπής

ως μέλος της φιλειρηνικής οργάνωσης θα ήθελα να σας κατατοπίσω σχετικά με τα θετικά της ειρήνης. Σε όλο τον κόσμο πολλά παραδείγματα της καθημερινότητας συμβάλλουν στην αναμφισβήτητη εκτίμηση της ειρήνης καθολικά. Σε παγκόσμιο επίπεδο η ανθρωπότητα διχάζεται ανάμεσα στην ειρήνη και στον πόλεμο. Η ειρήνη συντελεί στην πρόοδο , στην εξέλιξη και στην πολιτιστική ανάπτυξη ενώ αντίθετα ο πόλεμος στην επίλυση διαφορών με βίαιο τρόπο όπως και στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων.

Συγκεκριμένα η ειρήνη συμβάλλει στην ευημερία ενός τόπου , στην οικονομική άνθηση , στην συνεύρεση και στην επικοινωνία των ανθρώπων , στην ανταλλαγή απόψεων για την πρόοδο της κοινωνίας. Επιπλέον αποτελεί μια κοινωνική κατάσταση μέσα στην οποία ο επιστημονικός τομέας όπως και ο τεχνολογικός ακμάζουν με αποτέλεσμα ο άνθρωπος να προοδεύει και να βελτιώνει το βιοτικό του επίπεδο όπως και το μορφωτικό. Είναι σημαντικό ο καθένας να αισθάνεται πως ακμάζει και προοδεύει στη ζωή του.

Μπορεί να συλλογιστεί κανείς έθνη και κράτη που ενώ επικρατούσε κλίμα ειρήνης , ένας αναπάντεχος και επικείμενος πόλεμος διέλυσε την κοινωνική και ανθρωπιστική υπόσταση. Παραδείγματα από την Ανατολή όπου τα συμφέροντα ορισμένων ανθρώπων με εξουσία πλήττονται και επιστρατεύουν τη βία αποδεικνύουν συστηματικά πως ο πόλεμος στη σύγχρονη εποχή αποτελεί τελικά μια λύση που λύνει άμεσα και κερδοσκοπικά τα προβλήματα.

Είναι φανερό πως τα αίτια για τον πόλεμο είναι :α) η παραφροσύνη του ανθρώπου , β) η αλλαγή συμπεριφοράς του, γ) η απληστία , δ) η ιμπεριαλιστική πολιτική που εφαρμόζεται στην κοινωνία για να εξυπηρετήσει την επεκτατική διάθεση των ανθρώπων.

Οι συνέπειες αφορούν την υλική φθορά ,την ανθρωπιστική καταστροφή , την διάλυση παραδόσεων και αξιών, την αναρχία, την χαοτική κατάσταση, τον κλονισμό των ανθρωπίνων σχέσεων και την έλλειψη εμπιστοσύνης.

Μέτρα - λύσεις κατά του πολέμου

Γενικότερα η οικογένεια , η παιδεία και η πολιτεία να προσανατολίσει τους ανθρώπους στη σημασία των ανθρωπίνων σχέσεων. Στην αξία και την σημαντικότητα του ανθρώπου όπως και στη σημασία που έχει η πρόοδος και η ευημερία. Όταν ο άνθρωπος εστιάζει την προσοχή του στην αξία του και στην αλτρουιστική διάθεση τότε θα μειώσει και την έννοια της απληστίας που τον χαρακτηρίζει. Η πολεμοχαρής συμπεριφορά ξεκινάει από τη διάθεση επιβολής του ανθρώπου, από τη διάθεση αυτοπροβολής και την άπληστη στάση του προς τη ζωή. Όταν όμως η κοινωνία γενικότερα επαναπροσδιορίζει την πορεία της και τους στόχους της τότε θα ισορροπήσει ο κόσμος γενικότερα. Σημαντική προϋπόθεση βέβαια είναι να ξεφύγει από την υλιστική στάση , να περιορίσει την ανεξέλεγκτη συμπεριφορά και να αντικαταστήσει την έννοια της επέκτασης και της αλλαζονίας με την έννοια της ανθρωπιάς.

Γενικότερα ίσως τελικά θα έπρεπε να ακουστεί μια φωνή που να αντιστέκεται στην εχθροπραξία και στη βία και στην περίπτωση που οι ηγέτες διαφορετικών κρατών εντείνουν την κατάσταση οι λαοί, ο απλός πολίτης θα πρέπει να επιθυμεί την αλληλεγγύη και την ειρηνική λύση των προβλημάτων.